

Wzorce projektowe w technologii .NET

Paweł Biesiada

<https://www.linkedin.com/in/pawelbiesiada/>

- Architekt, software developer,
ex. Scrum Master, IT Trainer
- .NET developer since 11.2011
- IT Trainer since 06.2018
- *pawel.piotr.biesiada@gmail.com*



Plan zajęć

- SOLID
- Wzorce interfejsów
 - adapter, facade, composite, bridge
- Wzorce konstrukcyjne
 - builder, factory method, abstract factory, prototype, memento
- Wzorce odpowiedzialności
 - singleton, observer, mediator, proxy, chain-of-responsibility, flyweight pattern
- Wzorce operacji
 - template method, state, strategy, command, interpreter
- Wzorce rozszerzeń
 - Decorator, iterator, visitor

SOLID

- S – Single responsibility principle
- O – Open/Closed principle
- L – Liskov substitution principle
- I – Interface segregation principle
- D – dependency inversion principle

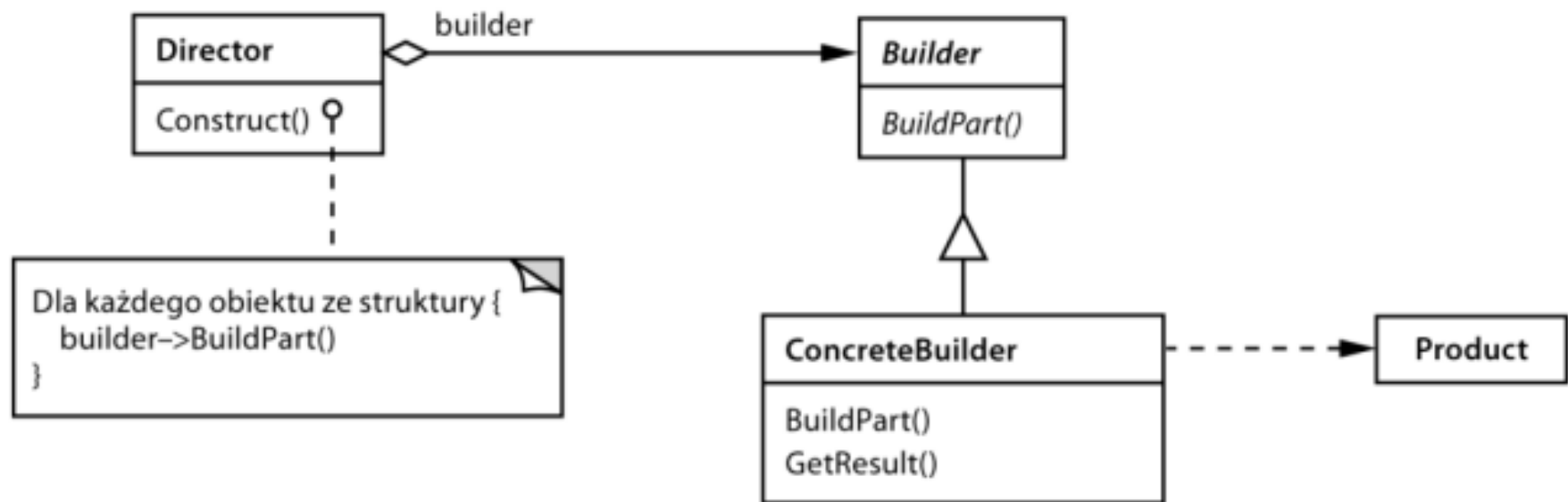
Wzorce projektowe

- Kreacyjne (Konstrukcyjne)
 - Singleton, Abstract factory, Builder
- Strukturalne
 - Facade, Proxy
- Operacyjne (Czynnościowe)
 - Observer, State, Strategy, Command, Iterator

Wzorce projektowe

- Typowe rozwiązania typowych problemów
- Standardowe słownictwo projektowe
- Pomoc w dokumentowaniu i rozumieniu kodu

Builder - Budowniczy (Kreacyjny)



- Oddziela tworzenie złożonego obiektu od jego reprezentacji, dzięki czemu ten sam proces konstrukcji może prowadzić do powstawania różnych reprezentacji

Builder - Budowniczy (Kreacyjny)

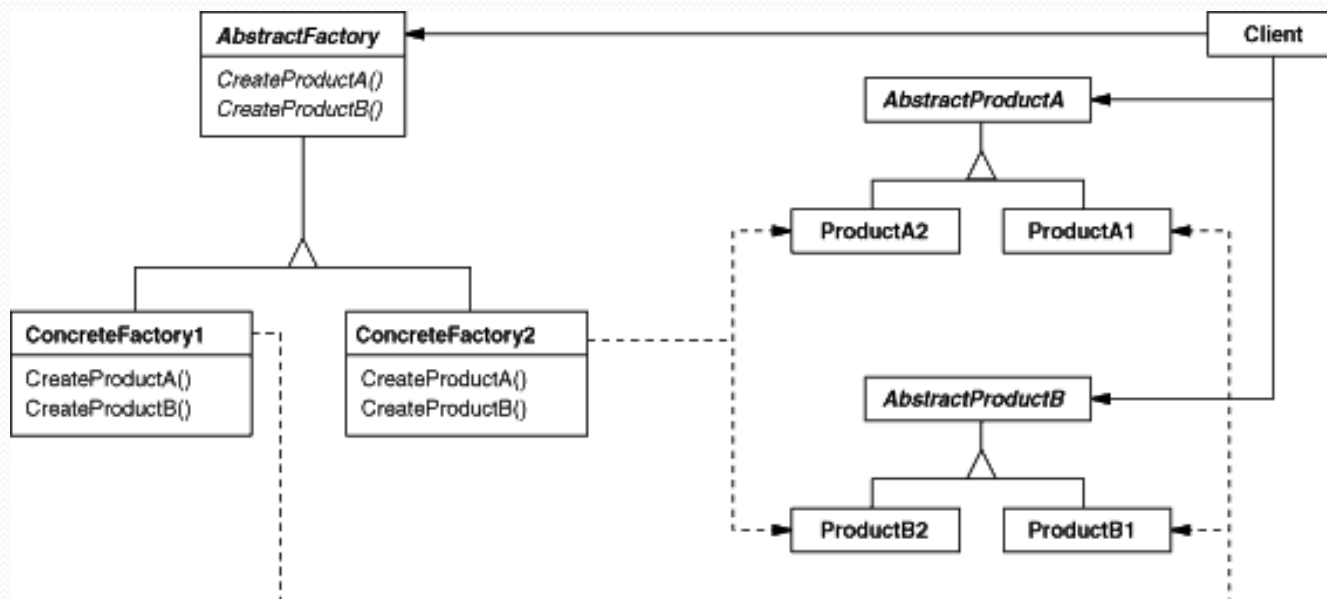
- **Stosowanie**

- Jeśli algorytm tworzenia obiektu złożonego powinien być niezależny od składników tego obiektu i sposobu ich łączenia
- Kiedy proces konstrukcji musi umożliwiać tworzenie różnych reprezentacji generowanego obiektu

- **Konsekwencje**

- Możliwość modyfikowania reprezentacji obiektu
- Odizolowanie reprezentacji od kodu tworzącego produkt
- Większa kontrola nad procesem tworzenia

Abstract Factory – Fabryka abstrakcyjna (Kreacyjny)



- Udostępnia interfejs do tworzenia pewnego podzbioru podobnych obiektów
- To konkretna implementacja Fabryki dostarcza konkretne implementacje obiektów

Abstract Factory – Fabryka abstrakcyjna (Kreacyjny)

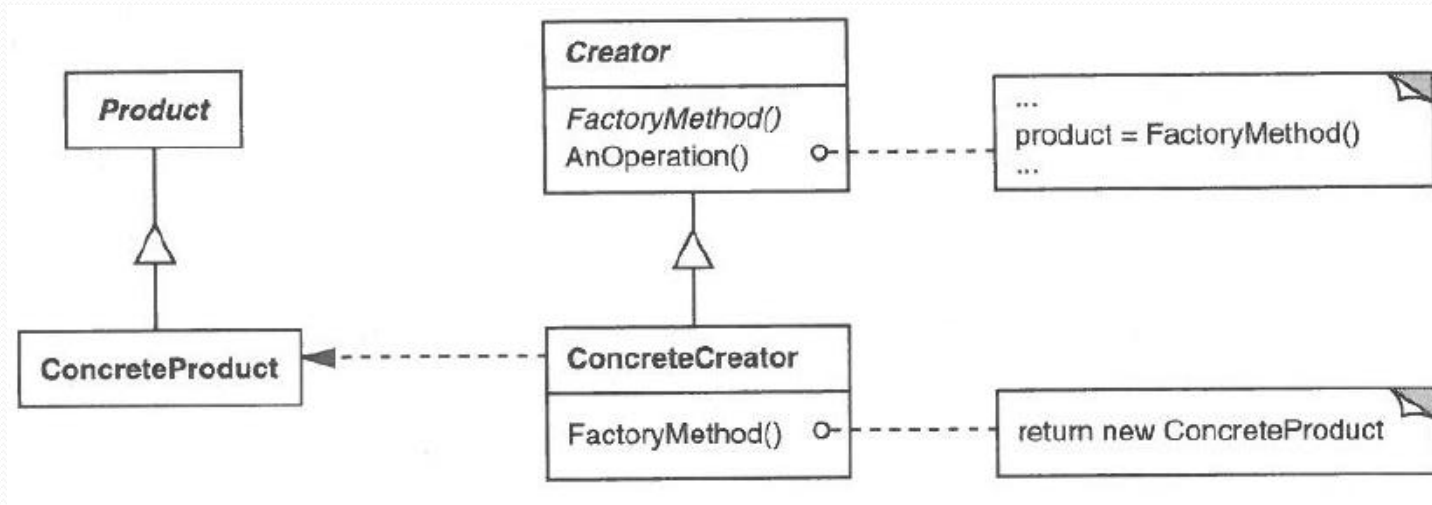
- **Stosowanie**

- Jeśli system należy skonfigurować za pomocą jednej z wielu rodzin produktów
- Jeśli powiązane obiekty z jednej rodziny są zaprojektowane do wspólnego użytku i należy z nich korzystać jednocześnie

- **Konsekwencje**

- Izoluje klasy konkretne
- Ułatwia zastępowanie rodzin produktów
- Ułatwia zachowanie spójności między produktami
- Utrudnia dodawanie obsługi nowego rodzaju produktów

Factory Method – metoda wytwórcza (Kreacyjny)



- Określa interfejs do tworzenia obiektów
- To konkretna implementacja metody wytwórczej decyduje, którą implementację interfejsu zwrócić

Factory Method – metoda wytwórcza (Kreacyjny)

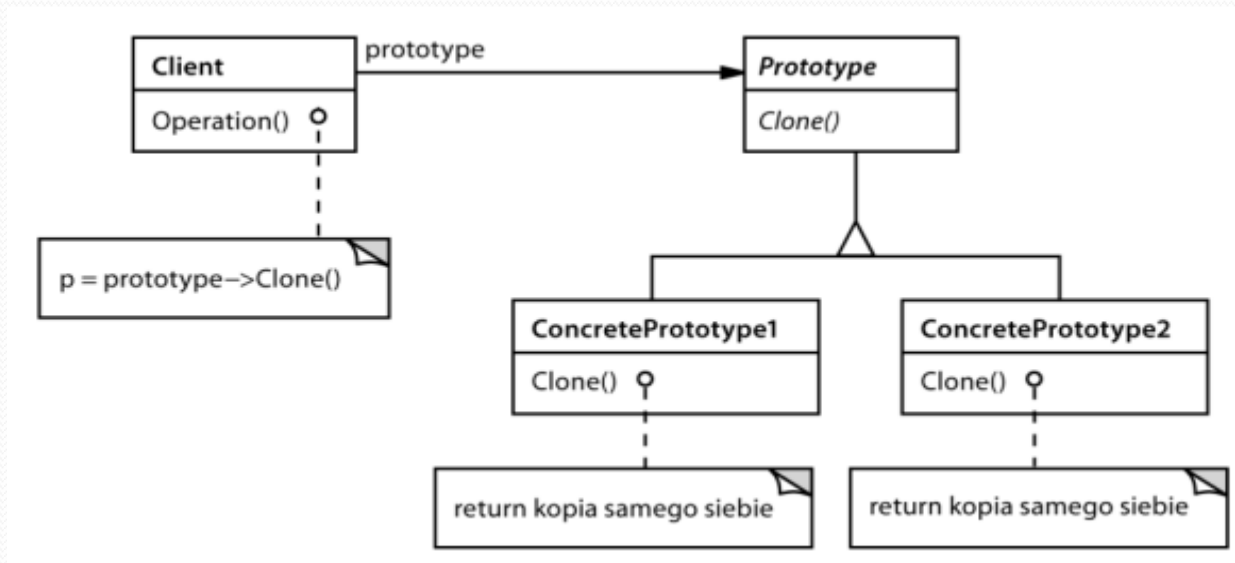
- **Stosowanie**

- Kiedy nie można, lub nie chcemy z góry ustalić klasy obiektów, które trzeba utworzyć
- Jeśli to programista chce, aby to podklasy danej klasy określały tworzone przez nią obiekty

- **Konsekwencje**

- Połączenie równoległych hierarchii klas
- Zapewnienie punktów zaczepienia dla podklas – pozwala na elastyczne tworzenie obiektów niż bezpośrednio poprzez konstruktor

Prototype – Prototyp (Kreacyjny)



- Określa na podstawie prototypowanego egzemplarza rodzaje tworzonych obiektów i generuje nowe obiekty przez kopiowanie tego prototypu

Prototype – Prototyp (Kreacyjny)

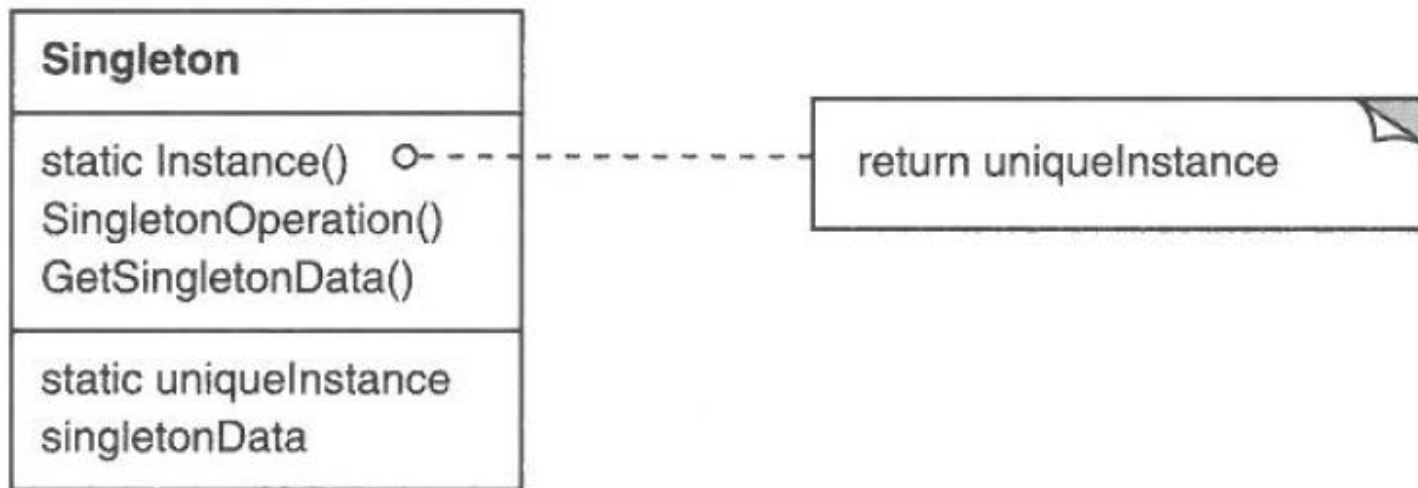
- **Stosowanie**

- Jeśli system powinien być niezależny od sposobu tworzenia, składania i reprezentowania produktów
- Kiedy klasy tworzonych obiektów są określane w czasie wykonywania programu

- **Konsekwencje**

- Możliwość dodawania i usuwania produktów w czasie wykonywania programu
- Zmniejszenie liczby podklas poprzez spłaszczenie hierarchii
- Możliwość dynamicznego konfigurowania aplikacji za pomocą klas (używając menadżera prototypów)

Singleton - Singleton (Kreacyjny)



- Gwarantuje istnienie tylko jednej instancja klasy i zapewnia do niej globalny dostęp

Singleton - singleton (Kreacyjny)

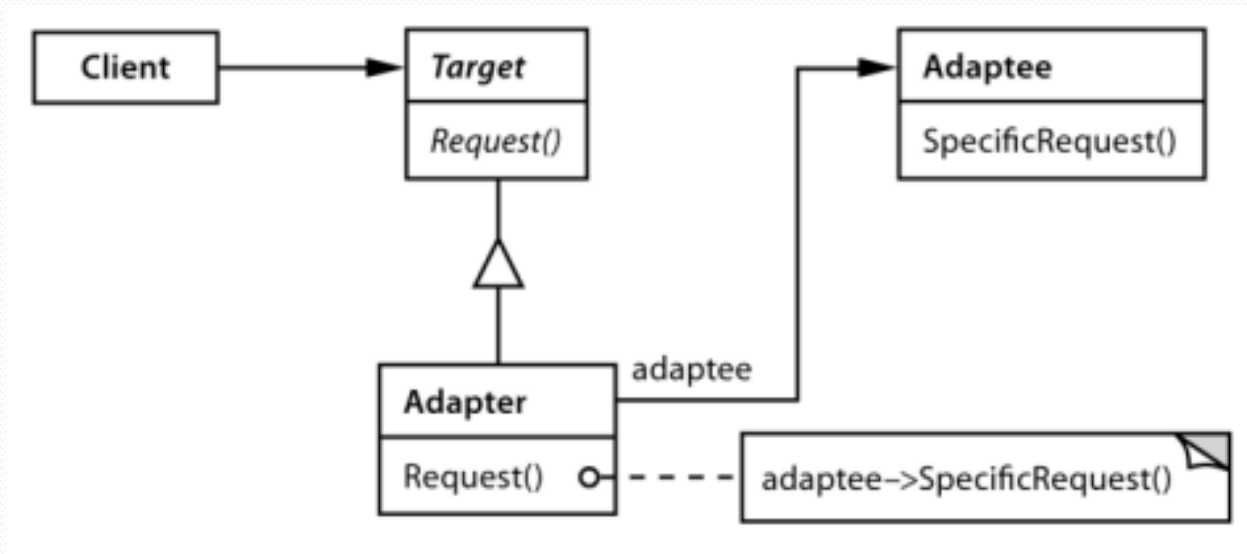
- **Stosowanie**

- Jeśli powinien istnieć dokładnie jeden egzemplarz klasy
- Kiedy potrzebna jest możliwość rozszerzania jedyne go egzemplarza przez tworzenie podklas

- **Konsekwencje**

- Zapewnia kontrolę dostępu do jedyne go egzemplarza
- Umożliwia dopracowywanie operacji i reprezentacji
- Umożliwia określenie dowolne go limitu liczby egzemplarzy (więcej niż domyślnie jednego)
- Jest bardziej elastyczny od operacji statycznych

Adapter – adapter (Strukturalny)



- Przekształca interfejs klasy na inny, oczekiwany przez klienta
- Umożliwia współdziałanie klasom, które ze względu na interfejs nie mogą działać razem

Adapter – adapter (Strukturalny)

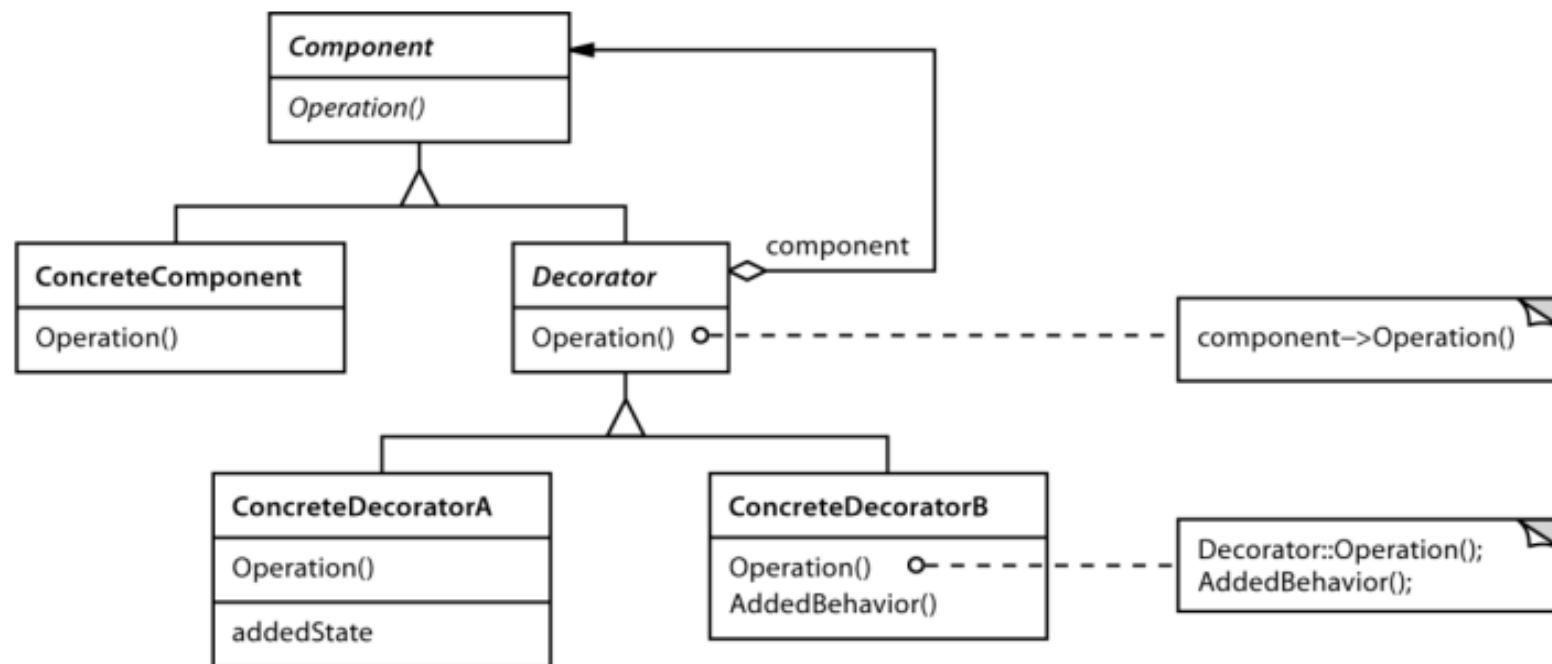
- **Stosowanie**

- Jeśli chcesz wykorzystać istniejącą klasę, ale jej interfejs nie pasuje do tego, który jest Tobie potrzebny
- Kiedy chcesz utworzyć klasę do wielokrotnego użytku współdziałającą z niepowiązanymi lub nieznanymi klasami

- **Konsekwencje**

- Umożliwia współdziałanie jednej klasy *Adapter* z wieloma klasami *Adaptee*
- Utrudnia przesłanie zachowań z klasy *Adaptee*

Decorator – Dekorator (Strukturalny)



- Dynamicznie dołącza dodatkowe obowiązki obiektu.
- Wzorzec ten udostępnia alternatywny, elastyczny sposób tworzenia podklas o wzbogaconych funkcjach

Decorator – Dekorator (Strukturalny)

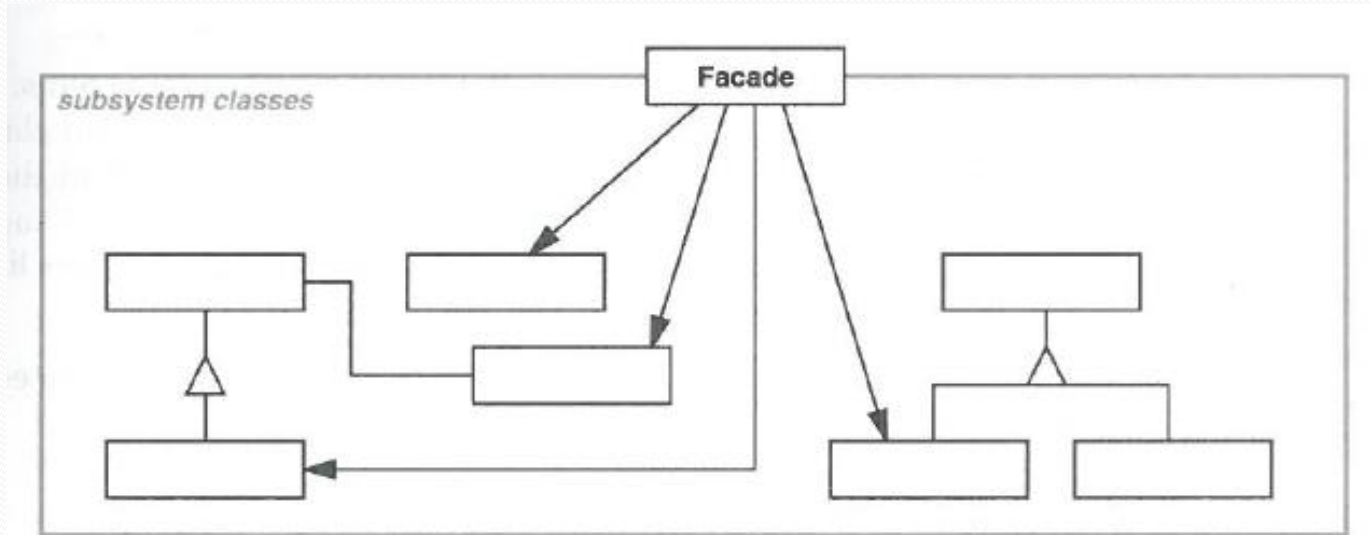
- **Stosowanie**

- Kiedy trzeba dodawać zadania do poszczególnych obiektów w dynamiczny sposób bez wpływu na inne obiekty
- Jeśli potrzebny jest mechanizm do obsługi zadań, które można cofnąć
- Jeśli rozszerzanie przez tworzenie podklas jest niepraktyczne

- **Konsekwencje**

- Zapewnia większą elastyczność niż dziedziczenie
- Pozwala uniknąć budowania nadmiernej hierarchii klas
- Dekorator i powiązany z nim komponent nie są identyczne
- Powstawanie wielu małych obiektów

Facade - Fasada (Strukturalny)



- Fasada tworzy jednolity interfejs dla zbioru interfejsów z podsystemu do komunikacji ze środowiskiem zewnętrznym
- Nowy interfejs ułatwia korzystanie z podsystemów

Facade - Fasada (Strukturalny)

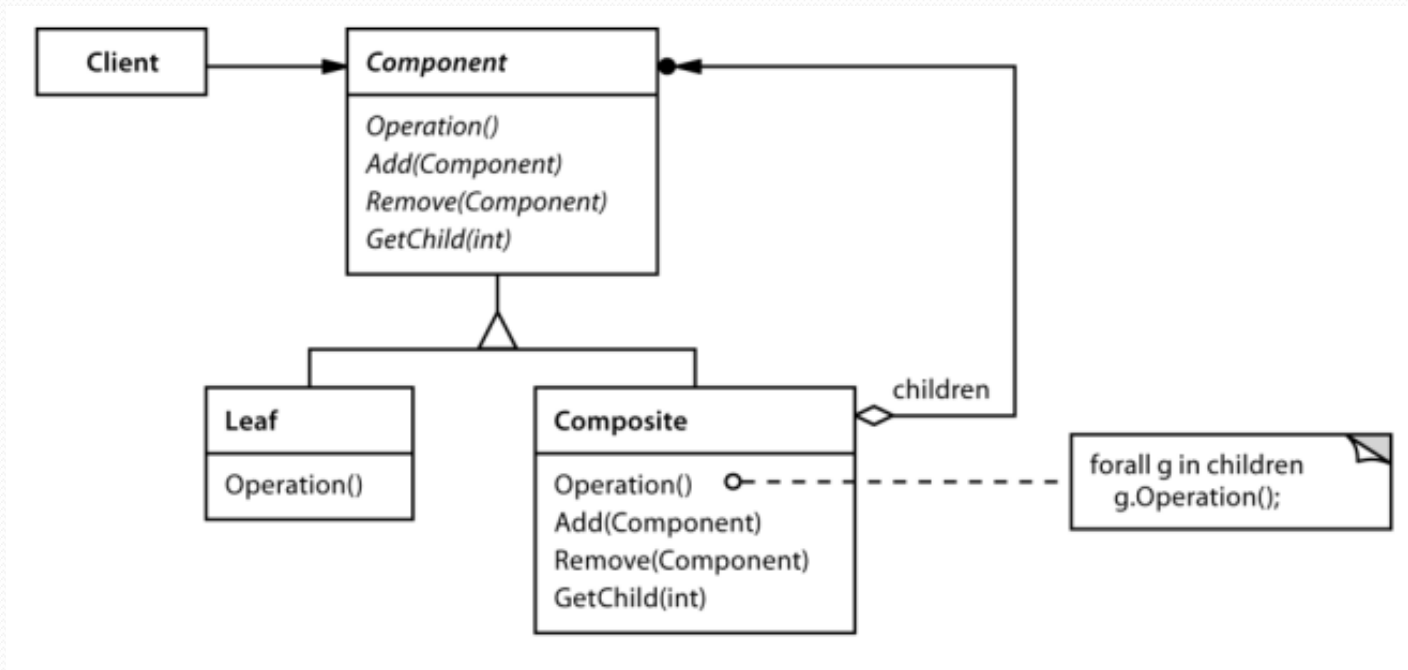
- **Stosowanie**

- Programista chce udostępnić prosty interfejs do złożonego podsystemu
- Występowanie wielu zależności między klientami i klasami z implementacją abstrakcji

- **Konsekwencje**

- Oddziela klientów od komponentów podsystemów
- Pomaga zachować luźne powiązanie pomiędzy podsystemem, a klientami
- Nie uniemożliwia aplikacjom korzystania z klas podsystemów

Composite – Kompozyt (Strukturalny)



- Składa obiekty w struktury drzewiaste odzwierciedlające hierarchię typu część-całość.
- Umożliwia klientom traktowanie poszczególnych obiektów w taki sam sposób

Composite – Kompozyt (Strukturalny)

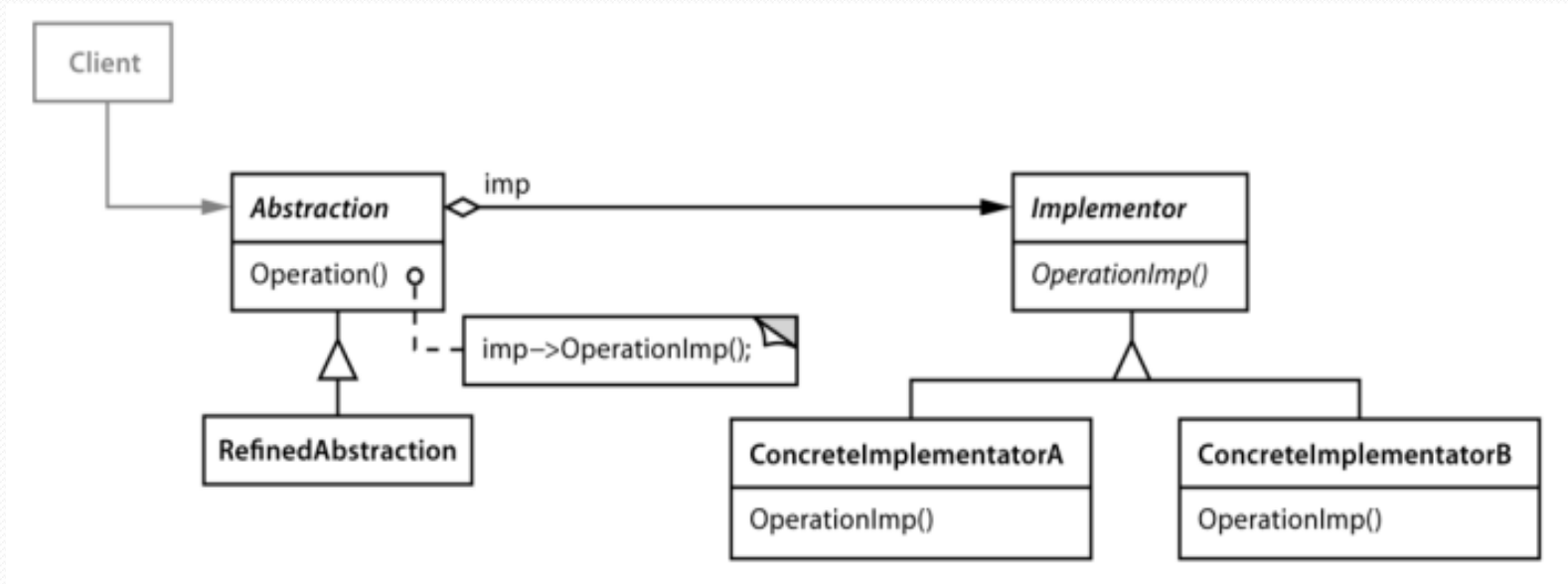
- **Stosowanie**

- Jeżeli chcesz przedstawić hierarchię obiektów typu część-całość
- Kiedy chcesz, aby w klientach można było zignorować różnicę pomiędzy złożeniami obiektów i pojedynczymi obiektami

- **Konsekwencje**

- Umożliwia definiowanie hierarchii składających się obiektów prostych i złożonych
- Upraszcza kod klientów
- Ułatwia dodawanie komponentów nowego rodzaju
- Może sprawić, że projekt stanie się zanadto ogólny

Bridge - Most (Strukturalny)



- Oddziela abstrakcję od jej implementacji, dzięki czemu można modyfikować te dwa elementy niezależnie od siebie

Bridge - Most (Strukturalny)

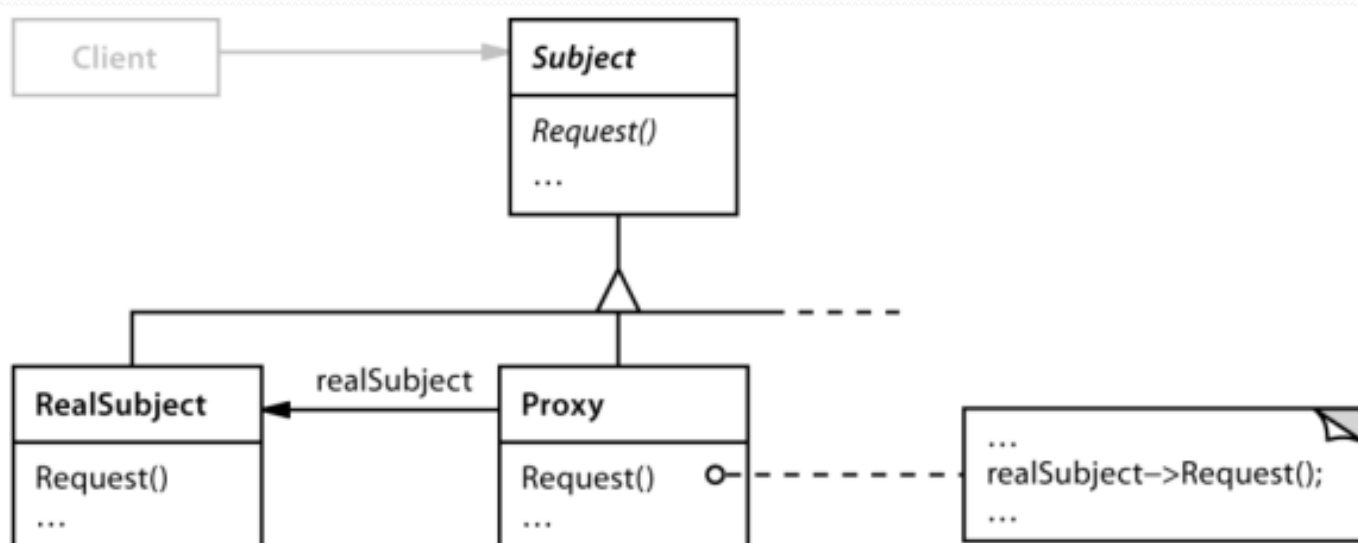
- **Stosowanie**

- Jeśli chcesz uniknąć trwałego powiązania abstrakcji i jej implementacji.
- Kiedy rozszerzanie przez tworzenie podklas powinno być możliwe zarówno dla abstrakcji jak i dla implementacji
- Jeżeli zmiany w implementacji abstrakcji nie powinny mieć wpływu na klientów

- **Konsekwencje**

- Oddzielenie interfejsu od implementacji
- Łatwiejsze rozszerzanie
- Ukrycie szczegółów implementacji przed klientami

Proxy – Pełnomocnik (Strukturalny)



- Udostępnia zastępnik, lub reprezentanta innego obiektu w celu kontrolowania dostępu do niego

Proxy – Pełnomocnik (Strukturalny)

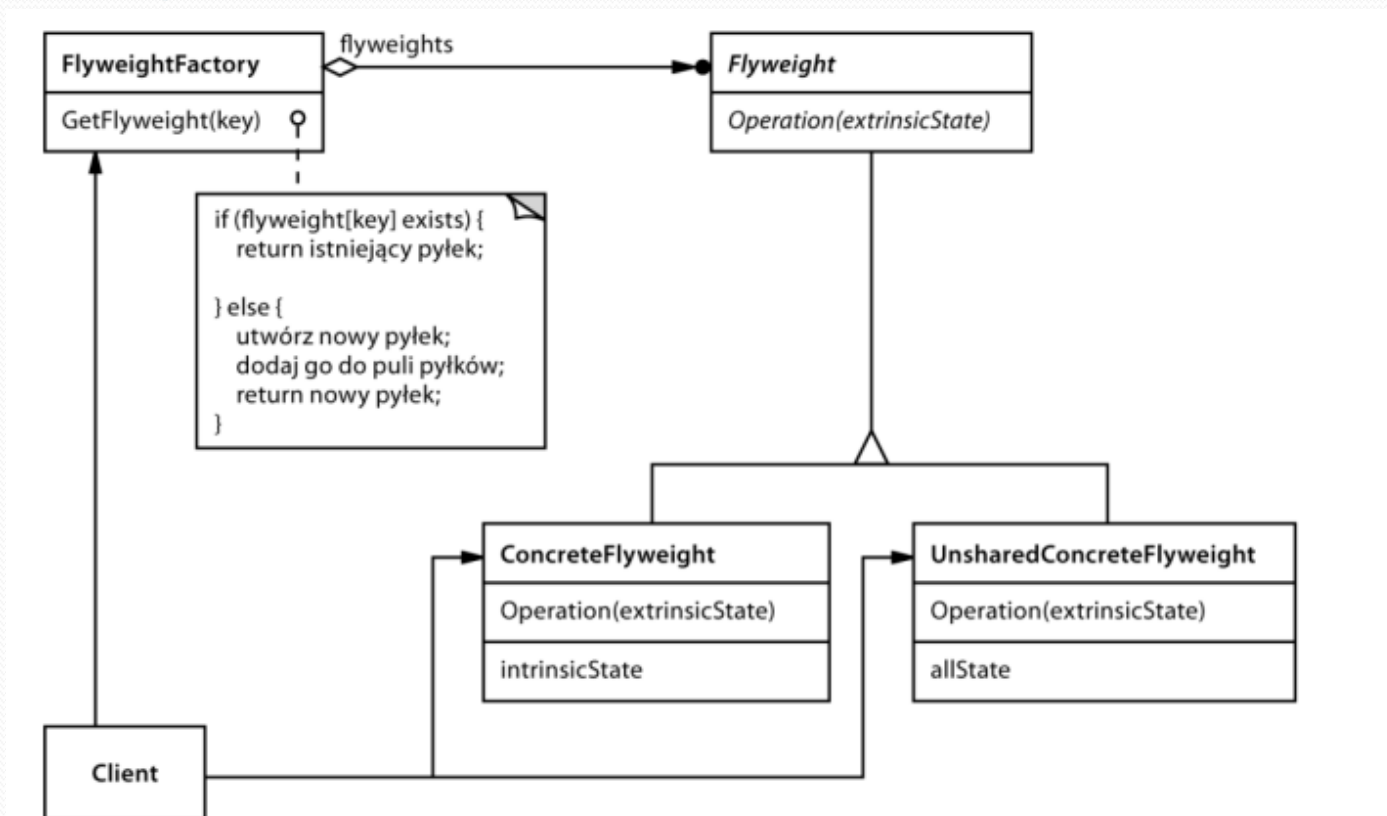
- **Stosowanie**

- Kiedy chcesz oddelegować zarządzanie obiektem do innego obiektu
- Kiedy chcesz oddelegować czas inicjalizacji docelowego obiektu (np. lazy loading)
- Kiedy chcesz ograniczyć kontrolę do docelowego obiektu

- **Konsekwencje**

- Wprowadza nowy poziom pośredniości przy dostępie do obiektu
- Może ukrywać fakt, że obiekt znajduje się w innej przestrzeni adresowej
- Umożliwia wykonywanie dodatkowych operacji przy dostępie do obiektu

Flyweight – Pyłek (Strukturalny)



- Wykorzystuje współdzielenie do wydajnej obsługi dużej liczby małych obiektów

Flyweight – Pyłek (Strukturalny)

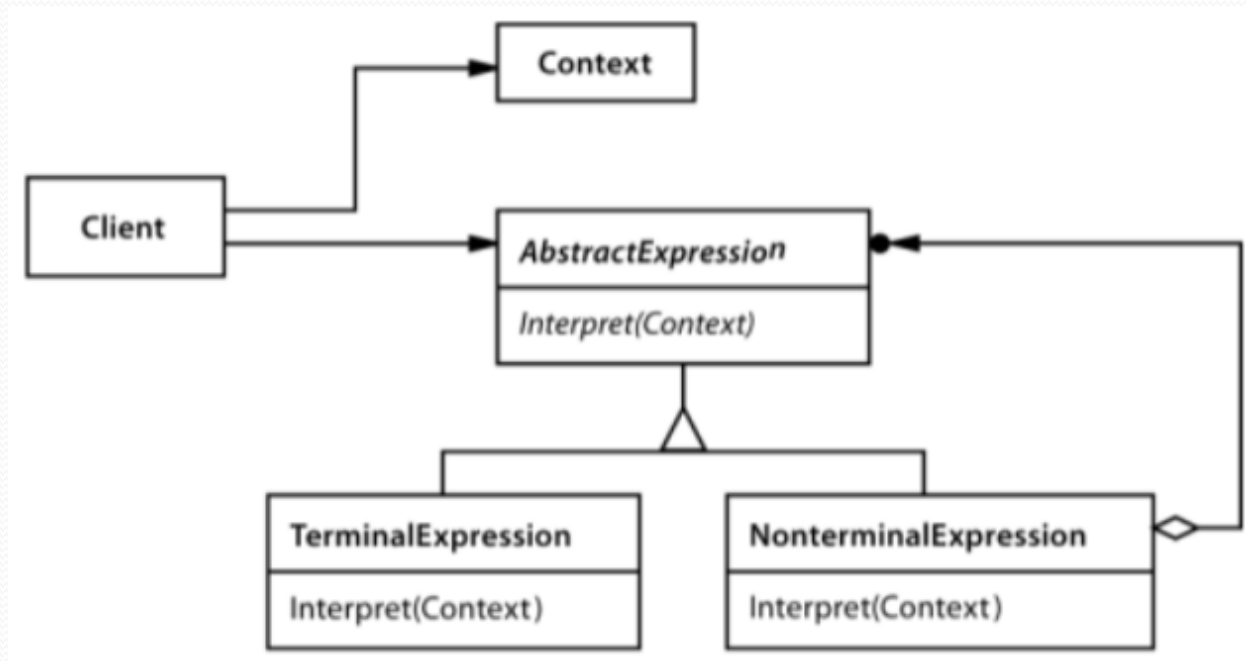
- **Stosowanie**

- Kiedy aplikacja korzysta z dużej liczby obiektów
- Koszty przechowywania obiektów są wysokie
- Większość stanu obiektów można zapisać poza nimi
- Po przeniesieniu stanu na zewnątrz wiele grup obiektów można zastąpić stosunkowo nielicznymi obiektami
- Aplikacja nie jest zależna od tożsamości obiektów

- **Konsekwencje**

- Zmniejsza koszty przechowywania obiektów
- Zwiększa koszty związane z przenoszeniem, wyszukiwaniem i obliczaniem stanu (stan można zapisać) obiektów

Interpreter – Interpreter (Operacyjny)



- Określa reprezentację gramatyki języka oraz interpreter, który wykorzystuje tę reprezentację do interpretowania zdań z danego języka

Interpreter – Interpreter (Operacyjny)

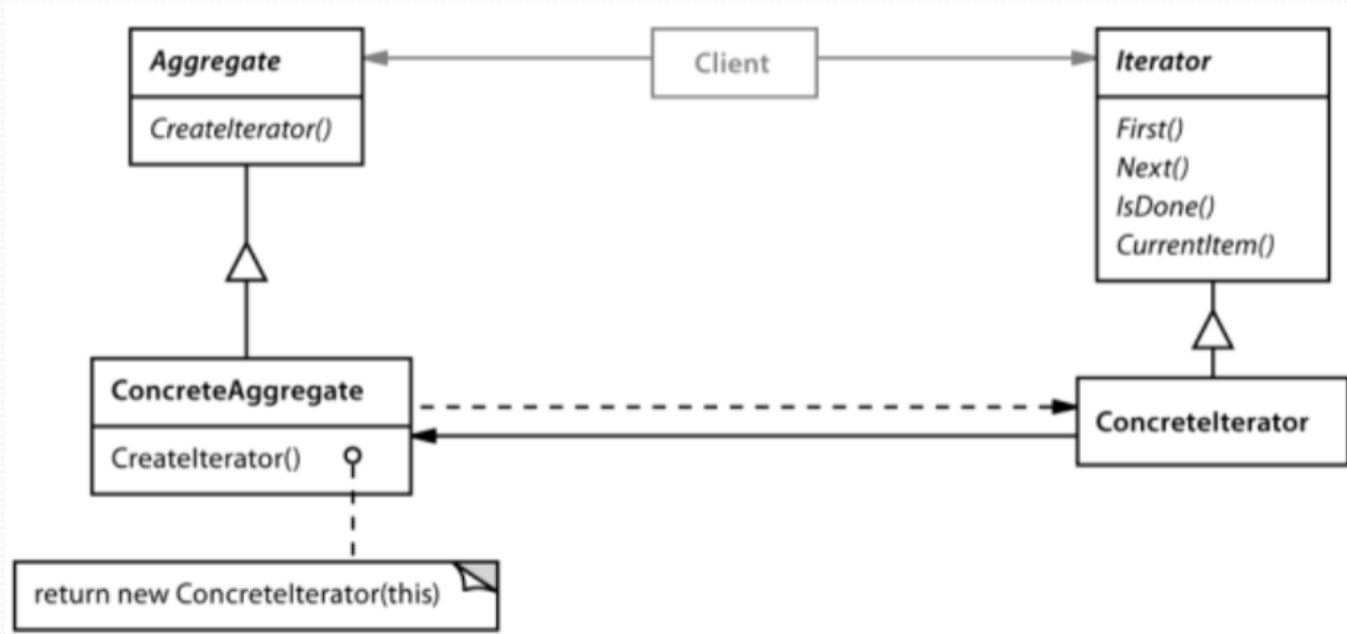
- **Stosowanie**

- Jeśli istnieje interpretowany język, a zdania tego języka można przedstawić za pomocą drzewa składni abstrakcyjnej
- Gramatyka jest prosta (w przeciwnym wypadku lepszy jest parser)

- **Konsekwencje**

- Implementowanie, modyfikowanie i rozszerzanie gramatyki jest łatwe
- Konserwowanie złożonych gramatyk jest trudne

Iterator – Iterator (Operacyjny)



- Zapewnia sekwencyjny dostęp do elementów obiektu złożonego bez ujawniania jego wewnętrznej reprezentacji

Iterator – Iterator (Operacyjny)

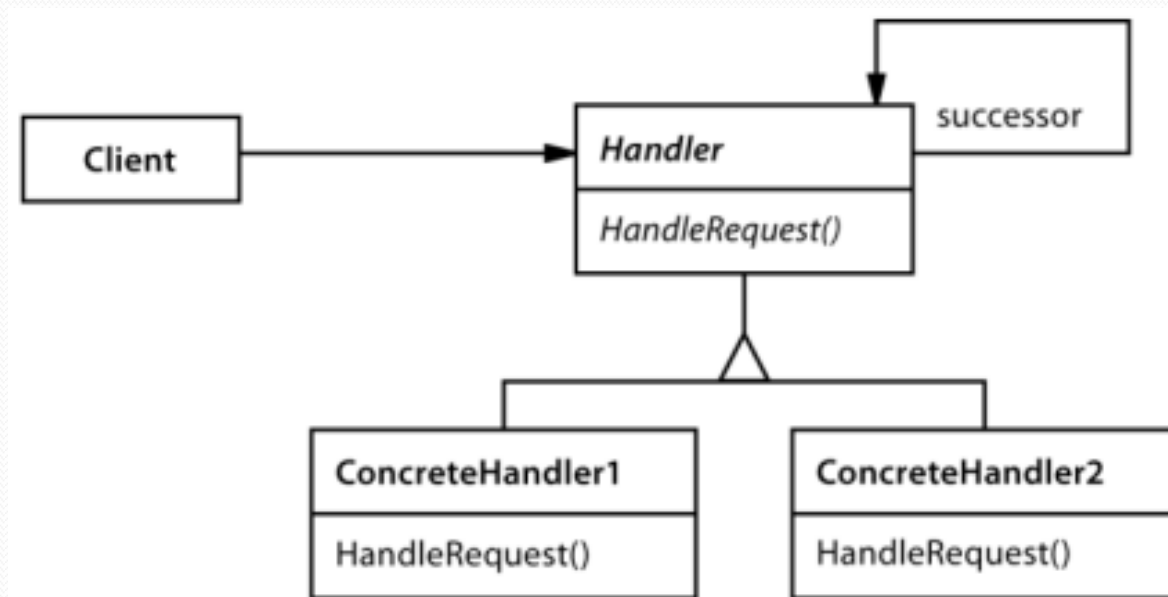
- **Stosowanie**

- Kiedy chcesz uzyskać dostęp do zawartości obiektu zagregowanego bez ujawniania jego wewnętrznej reprezentacji
- Jeśli chcesz umożliwić jednoczesne działanie wielu procesom przechodzenie po obiektach zagregowanych

- **Konsekwencje**

- Umożliwienie zmiany sposobu przechodzenia po agregacie
- Uproszczenie interfejsu klasy *Aggregate*
- Możliwość jednoczesnego działania więcej niż jednego procesu przechodzenia po agregacie

Chain of Responsibility – Łańcuch zobowiązań (Operacyjny)



- Pozwala uniknąć wiązania nadawcy z jego odbiorcą
- Łączy w łańcuch obiekty odbiorcze i przekazuje między nimi żądanie do momentu obsłużenia go

Chain of Responsibility – Łańcuch zobowiązań (Operacyjny)

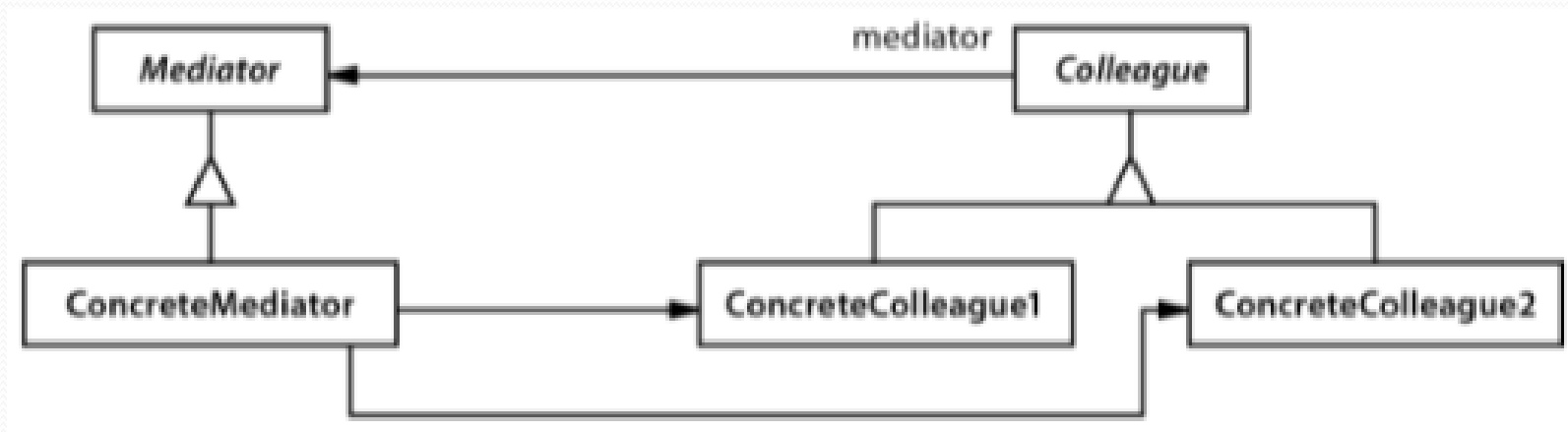
- **Stosowanie**

- Kiedy więcej niż jeden obiekt może obsłużyć żądanie, a nie wiadomo z góry, który z nich to zrobi
- Jeśli zbiór obiektów, które mogą obsłużyć żądanie, należy określać dynamicznie

- **Konsekwencje**

- Zapewnia mniejsze powiązanie
- Zwiększa elastyczność w zakresie przypisywania zadań obiektom
- Nie zapewnia gwarancji odbioru żądania

Mediator - Mediator (Operacyjny)



- Określa obiekt enkapsulujący informacje o interakcji między obiektami z danego zbioru.

Mediator - Mediator (Operacyjny)

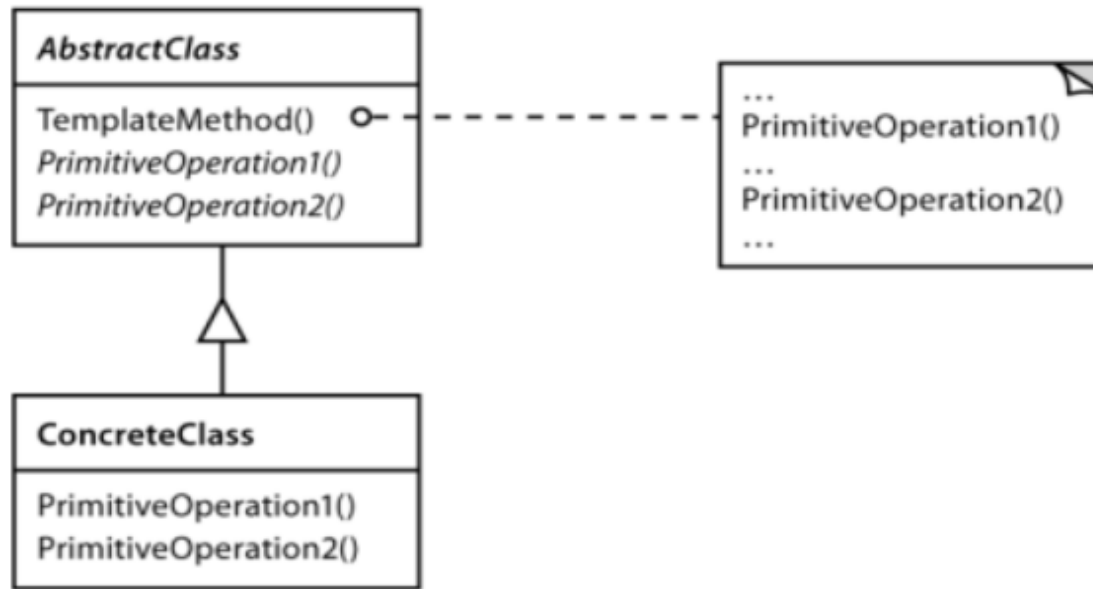
- **Stosowanie**

- Kiedy zestaw obiektów komunikuje się w dobrze zdefiniowany, ale skomplikowany sposób
- Powtórne wykorzystanie obiektu jest trudne, ponieważ odwołuje się do wielu innych obiektów i komunikuje się z nimi
- Dostosowanie zachowania rozproszonego po kilku klasach nie powinno wymagać tworzenia wielu podklas

- **Konsekwencje**

- Ogranicza tworzenie podklas
- Rozdziela obiekty współpracujące
- Rozdziela protokołu obiektów
- Centralizuje sterowanie

Template method - Metoda szablonowa (Operacyjny)



- Określa szkielet algorytmu i pozostawia doprecyzowanie niektórych jego kroków podklasom
- Umożliwia modyfikację niektórych etapów algorytmu w podklasach bez zmiany jego struktury

Template method - Metoda szablonowa (Operacyjny)

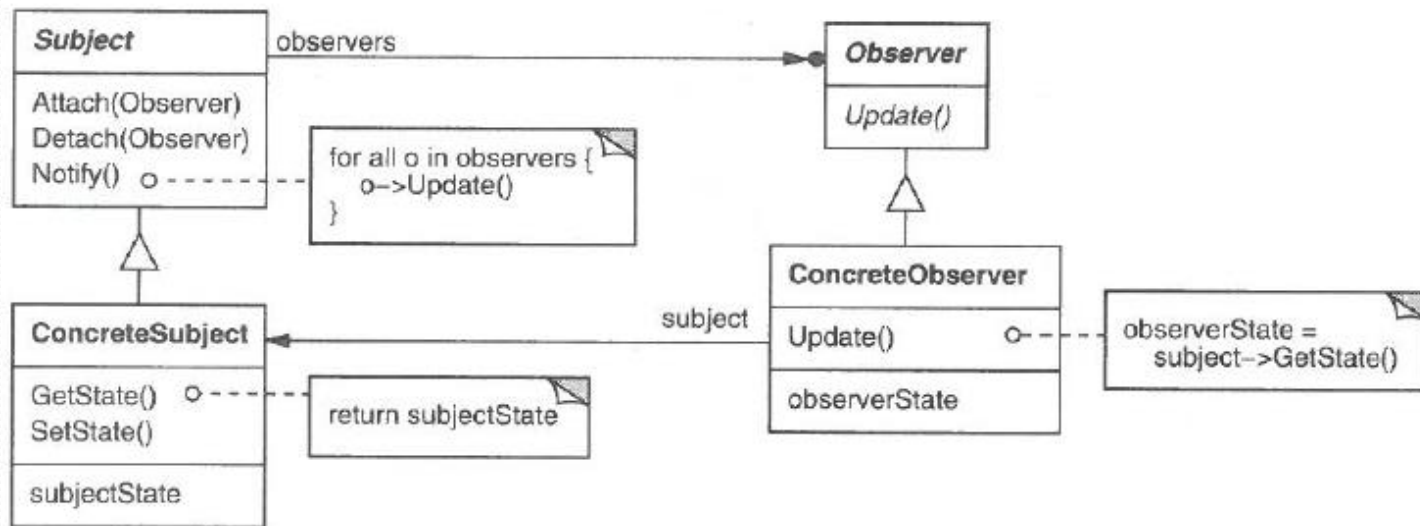
- **Stosowanie**

- Do jednorazowego implementowania niezmiennych części algorytmu i umożliwienia implementowania zmieniających się zachowań w podklasach
- Do kontrolowania rozszerzania podklas

- **Konsekwencje**

- Odwracają strukturę sterowania wywołując metody przed ich implementacją

Observer - Obserwator (Operacyjny)



- Określa zależność jeden do wielu między obiektami
- Kiedy zmieni się stan jednego z obiektów, wszystkie obiekty zależne od niego są o tym powiadamiane

Observer - Obserwator (Operacyjny)

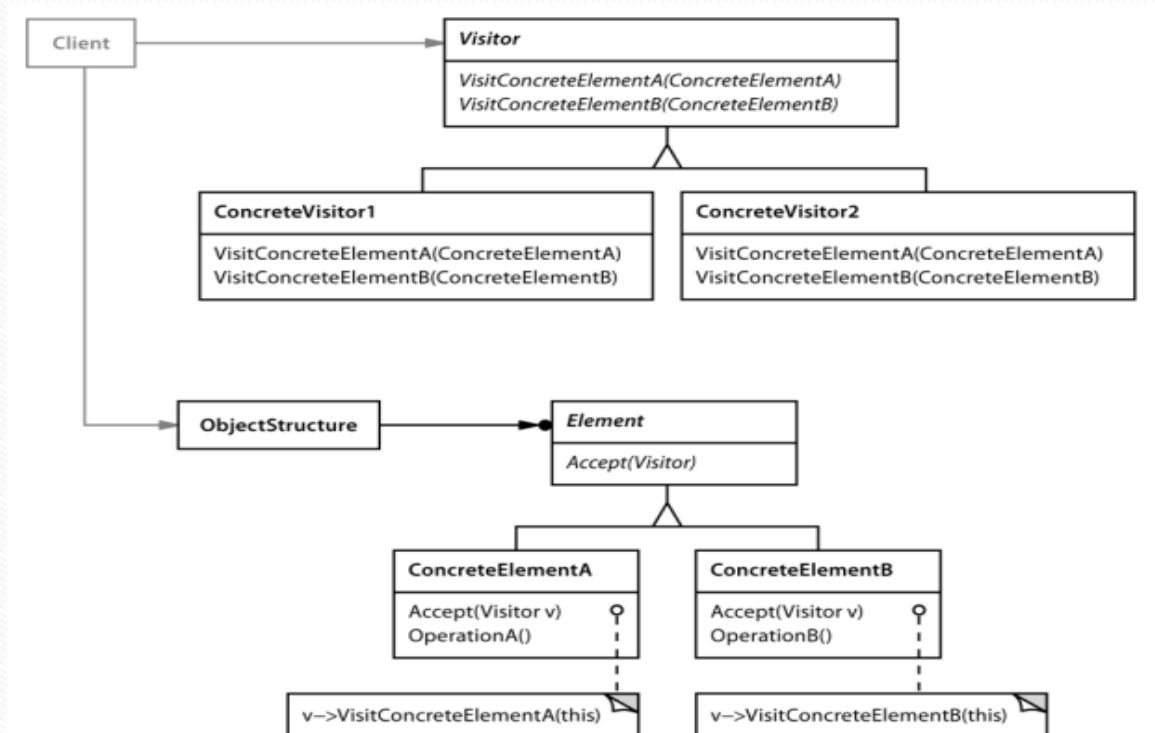
● Stosowanie

- Kiedy abstrakcja ma dwa aspekty, a jeden z nich zależy od drugiego
- Jeśli zmiana w jednym obiekcie wymaga zmodyfikowania drugiego, a nie wiadomo, ile obiektów trzeba przekształcić
- Jeżeli obiekt powinien mówić powiadamiać inne bez określania ich rodzaju

● Konsekwencje

- Umożliwia niezależne modyfikowanie podmiotów i obserwatorów
- Abstrakcyjne powiązanie między obiektami *Subject* i *Observer*
- Obsługa rozsyłania grupowego komunikatów

Visitor – Odwiedzający (Operacyjny)



- Reprezentuje operację wykonywaną na elementach struktury obiektów.
- Umożliwia zdefiniowanie nowej operacji bez zmieniania klas elementów na której działa

Visitor – Odwiedzający (Operacyjny)

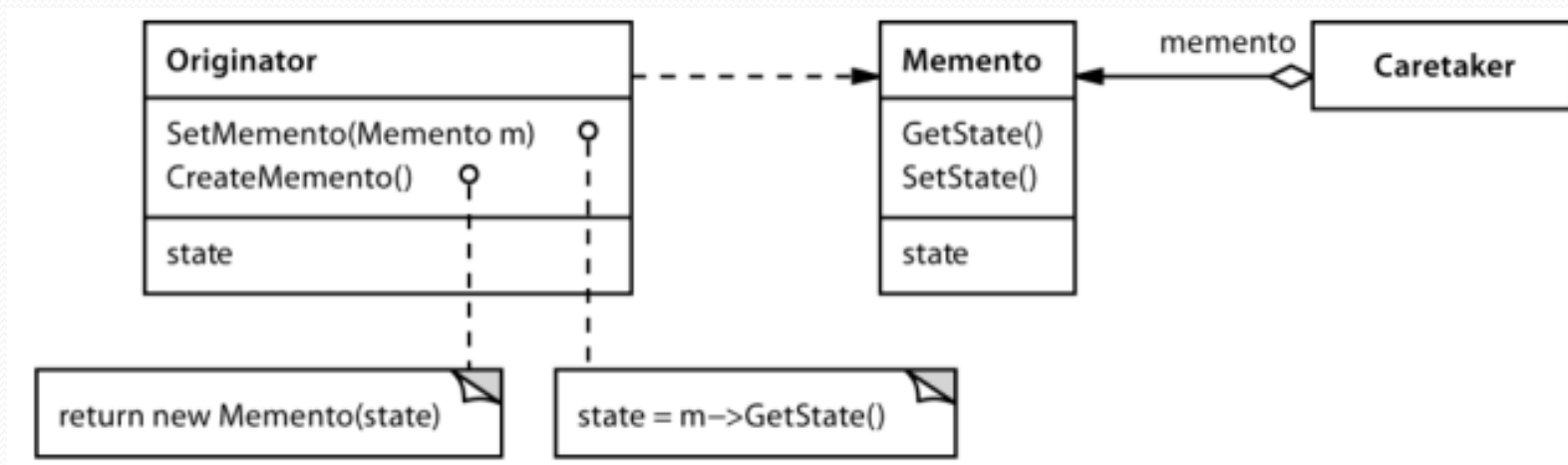
- **Stosowanie**

- Jeżeli struktura obiektów obejmuje wiele klas o różnych interfejsach, a chcesz wykonać na tych obiektach operacje zależne od ich klas konkretnych
- Kiedy na obiektach trzeba wykonać wiele różnych operacji, a chcesz uniknąć „zaśmiecania” klas tymi operacjami

- **Konsekwencje**

- Ułatwia dodawanie nowych operacji
- Umożliwia połączenia powiązanych operacji i wyodrębniania niepowiązanych
- Utrudnia dodawanie nowych klas *ConcreteElement*

Memento – Pamiętka (Operacyjny)



- Bez naruszania kapsułkowania rejestruje i zapisuje w zewnętrznej jednostce stan wewnętrzny obiektu, co umożliwia późniejsze przywrócenie obiektu według zapisanego stanu

Memento – Pamiętka (Operacyjny)

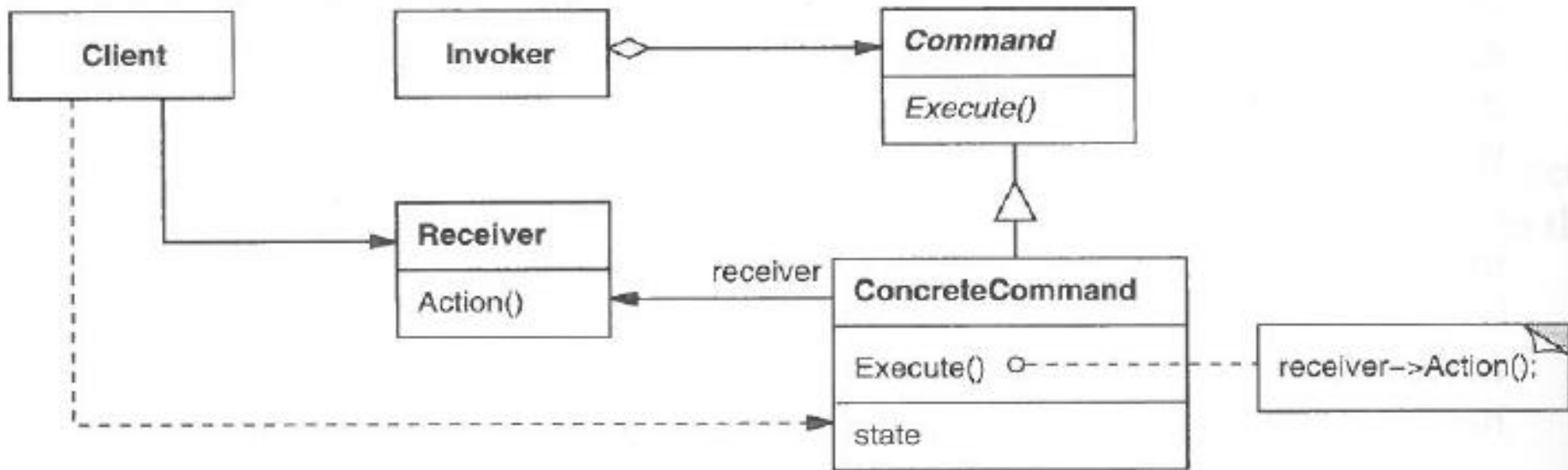
- **Stosowanie**

- Kiedy trzeba zachować obraz stanu obiektu w celu jego późniejszego odtworzenia w tym stanie
- Bezpośredni interfejs do pobierania stanu spowodowałby ujawnienie szczegółów implementacyjnych obiektu

- **Konsekwencje**

- Zachowanie granic enkapsulacji
- Korzystanie z pamiętek może być kosztowne
- Definiowanie zawężonego i pełnego interfejsu
- Ukryte koszty zarządzania pamiętkami

Command - Polecenie (Operacyjny)



- Akcja jako obiekt
- Umożliwia parametryzację klienta przy użyciu różnych żądań (akcji) oraz umieszczanie ich w kolejkach i dziennikach

Command - Polecenie (Operacyjny)

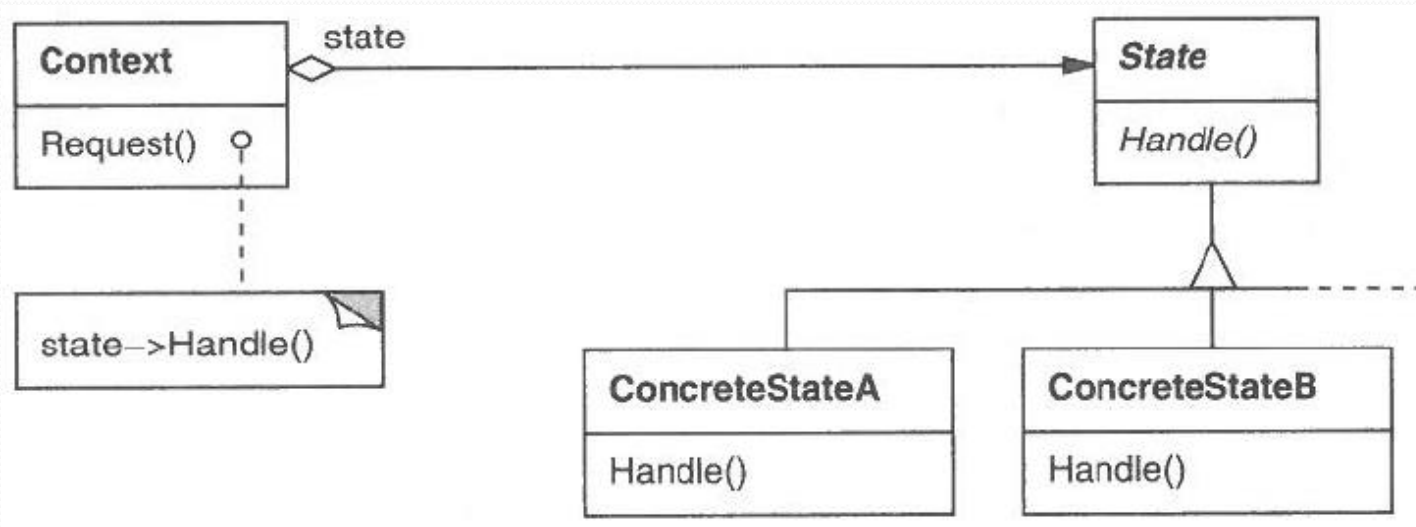
● Stosowanie

- Kiedy chcesz sparametryzować obiekty za pomocą wykonywanych działań
- Kiedy chcesz umożliwić cofanie zmian przez operacje
- Kiedy chcesz rejestrować zmiany

● Konsekwencje

- Obiekt *Command* oddziela obiekt wywołujący operację od tego, który potrafi ją wykonać
- Polecenia można połączyć w polecenia zbiorowe
- Dodawanie nowych obiektów *Command* jest proste, ponieważ nie wymaga modyfikowania istniejących klas

State – Stan (Operacyjny)



- Umożliwia obiektowi modyfikację zachowania w wyniku zmiany jego stanu wewnętrznego

State – Stan (Operacyjny)

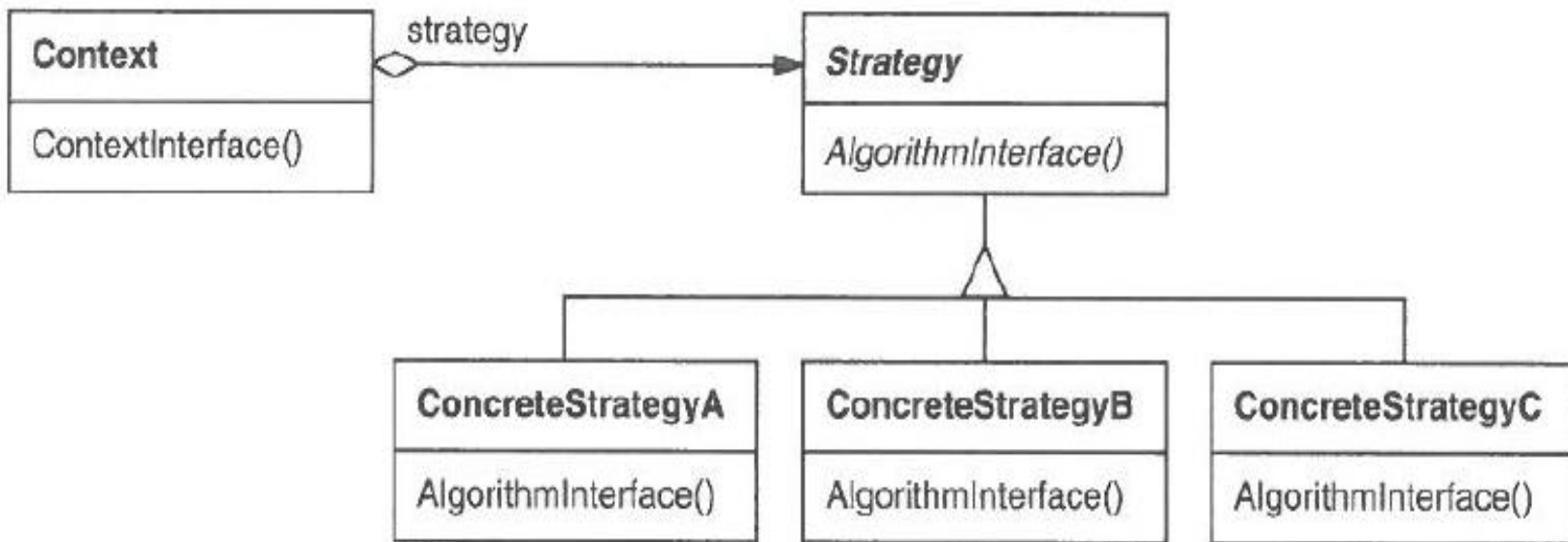
- **Stosowanie**

- Zachowanie obiektu zależy od jego stanu
- Operacje obejmują długie wieloczęściowe instrukcje warunkowe zależne od stanu obiektu

- **Konsekwencje**

- Pozwala umieścić w jednym miejscu zachowanie specyficzne dla stanu i rozdzielić zachowania powiązane z różnymi stanami
- Powoduje, że zmiany stanu są jawne
- Stan obiektów można współużytkować (wtedy jest też Pyłkiem)

Strategy – Strategia (Operacyjny)



- Określa rodzinę algorytmów, enkapsuluje każdy z nich i umożliwia ich zamienne stosowanie

Strategy – Strategia (Operacyjny)

● Stosowanie

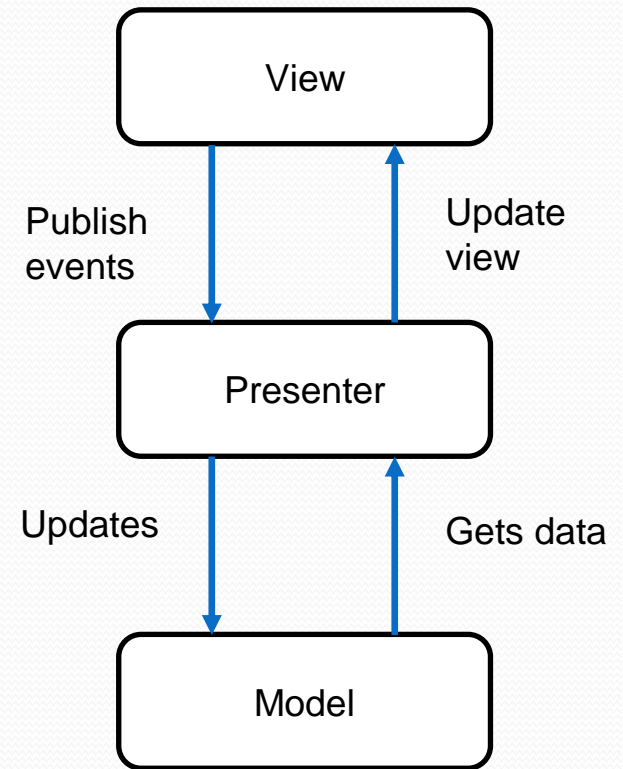
- Kiedy wiele powiązanych klas różni się tylko zachowaniem
- Jeśli potrzebne są różne wersje algorytmu
- Jeżeli algorytm korzysta z danych o których klienci nie powinni wiedzieć

● Konsekwencje

- Powoduje powstawanie rodzin powiązanych algorytmów
- Zapewnia alternatywę dla tworzenia podklas
- Pozwala wyeliminować instrukcje warunkowe
- Klienci muszą znać różne strategie
- Powoduje koszty komunikacji między obiektami *Strategy* i *Context*

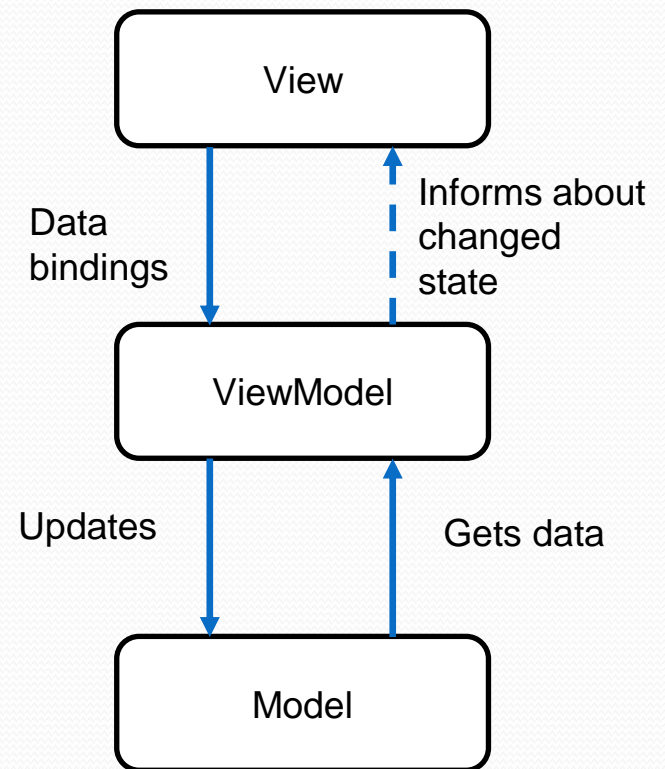
Model-View-Presenter

- Widok
 - Deleguje zdarzenia do Presentera
 - Odświeża wygląd po zmianie Presentera
- Model
 - Odzwierciedla strukturę danych
- Presenter
 - Wykonuje akcje wywołane na widoku
 - Modyfikuje model
 - Zmienia widok



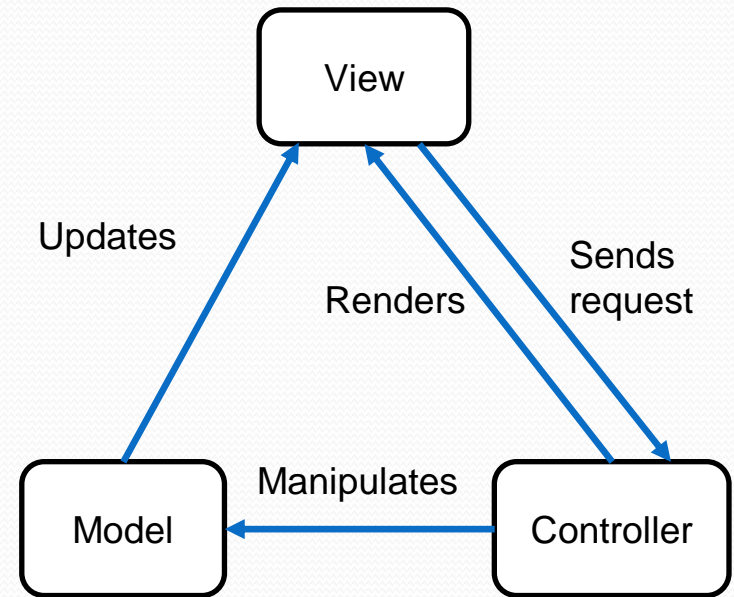
Model-View-ViewModel

- Widok
 - Odczytuje interakcje użytkownika i wysyła zdarzenia do ViewModela za pomocą mechanizmu data binding
 - Odświeża wygląd po zmianie
- Model
 - Odzwierciedla strukturę danych
- ViewModel
 - Przy pomocy bindera odczytuje gesty użytkownika na widoku i wykonuje akcje
 - Modyfikuje stan modelu
 - Za pomocą bindera do publicznych właściwości oraz komend modyfikuje widok



Model-View-Controller

- Widok
 - Wywołuje akcje (requests) na Controllerze
 - Wyświetla Dane zawarte w modelu
- Model
 - Odzwierciedla strukturę danych
 - Przekazuje dane do widoku
- Kontroler
 - Wykonuje akcje żądane przez Widok
 - Procesuje całą logikę i zmienia Model
 - Podpina model do wybranego Widoku i przesyła do użytkownika





Podsumowanie